

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2005/65/ES**ze dne 26. října 2005****o zvýšení zabezpečení přístavů****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství a zejména na čl. 80 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Případy ohrožení bezpečnosti v důsledku terorismu patří mezi největší hrozby ideálům demokracie, svobody a míru, které jsou samou podstatou Evropské unie.
- (2) Lidé, infrastruktura a zařízení v přístavech by měli být chráněni proti případům ohrožení bezpečnosti a jejich ničivým účinkům. Taková ochrana by měla být ku prospěchu uživatelům dopravy, ekonomiky a společnosti jako celku.
- (3) Dne 31. března 2004 přijaly Evropský parlament a Rada nařízení (ES) č. 725/2004 o zvýšení bezpečnosti lodí a přístavních zařízení ⁽⁴⁾. Opatření pro ochranu bezpečnosti námořní dopravy uložená uvedeným nařízením tvoří pouze část opatření nezbytných k dosažení přiměřené úrovně zabezpečení celých námořních dopravních řetězců. Rozsah uvedeného nařízení je omezen na bezpečnostní opatření na lodích a na bezprostřední okolí, kde probíhá součinnost mezi lodí a přístavem.

(4) K dosažení co nejvyšší ochrany námořního průmyslu a přístavů by měla být zavedena opatření pro bezpečnost přístavů, vztahující se na každý přístav v rámci hranic vymezených dotčenými členskými státy a tím zajišťující, že bezpečnostní opatření přijatá podle nařízení (ES) č. 725/2004 těží ze zvýšeného zabezpečení v oblastech přístavní činnosti. Tato opatření by se měla vztahovat na všechny přístavy, ve kterých se nachází jedno nebo více přístavních zařízení, na něž se vztahuje nařízení (ES) č. 725/2004.

(5) Bezpečnostního cíle této směrnice by mělo být dosaženo přijetím vhodných opatření, aniž jsou dotčena pravidla členských států v oblasti vnitrostátní bezpečnosti a opatření, která mohou být přijata na základě hlavy VI Smlouvy o Evropské unii.

(6) Členské státy by měly vycházet z podrobného hodnocení zabezpečení, aby mohly stanovit přesné hranice oblasti významné z hlediska zabezpečení přístavu a různá opatření, která jsou nezbytná k zajištění odpovídajícího zabezpečení přístavu. Tato opatření by se měla lišit v závislosti na stanoveném stupni zabezpečení a odrážet rozdíly v rizikovém charakteru různých podoblastí přístavu.

(7) Členské státy by měly schválit plány zabezpečení přístavu, které by začleňovaly závěry hodnocení zabezpečení přístavu. Účinnost bezpečnostních opatření také vyžaduje jasné rozdělení úkolů mezi všemi zúčastněnými stranami, jakož i pravidelná cvičení. Toto jasné rozdělení úkolů a zaznamenávání postupů při cvičení v plánu zabezpečení přístavu významně přispívá ke zvýšení účinnosti preventivních a nápravných opatření pro zabezpečení přístavu.

(8) Lodě typu ro-ro jsou zvláště zranitelné případy ohrožení bezpečnosti, zejména pokud dopravují cestující i náklad. Na základě hodnocení rizik by měla být přijata přiměřená opatření pro zajištění toho, aby osobní a nákladní automobily určené k přepravě na lodě typu ro-ro na domácích a mezinárodních linkách nezpůsobovaly ohrožení lodí, cestujících a posádky nebo nákladu. Opatření by měla být přijata způsobem, který co nejméně narušuje plynulost provozu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 120, 20.5.2005, s. 28.

⁽²⁾ Úř. věst. C 43, 18.2.2005, s. 26.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 10. května 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 6. října 2005.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 129, 29.4.2004, s. 6.

- (9) Členské státy by měly mít možnost zřízovat výbory pro bezpečnost přístavu, pověřené poskytováním praktického poradenství v přístavech, na něž se vztahuje tato směrnice.
- (10) Členské státy by měly zajistit, že odpovědnosti za zabezpečení přístavu jsou jasně uznány všemi zúčastněnými stranami. Členské státy by měly sledovat dodržování bezpečnostních pravidel a pro všechny své přístavy jasně stanovit odpovědný orgán, schvalovat pro své přístavy veškerá hodnocení a plány zabezpečení, stanovovat a případně sdělovat stupně zabezpečení a zajišťovat, že opatření jsou dobře sdělována, prováděna a koordinována.
- (11) Členské státy by měly schvalovat hodnocení a plány a sledovat jejich provádění ve svých přístavech. Za účelem co nejmenšího narušení chodu přístavů a co nejnižší správní zátěže inspekčních orgánů by se dohled Komise nad prováděním této směrnice měl uskutečňovat společně s inspekcemi podle čl. 9 odst. 4 nařízení (ES) č. 725/2004.
- (12) Členské státy by měly zajistit, že kontaktní místo převezme úlohu styčného bodu pro zabezpečení přístavů mezi Komisí a členskými státy. Měly by Komisi informovat, na které přístavy se na základě provedených hodnocení zabezpečení tato směrnice vztahuje.
- (13) Účinné a standardní provádění opatření v rámci této bezpečnostní politiky vyvolává důležité otázky, pokud jde o jeho financování. Financování dodatečných bezpečnostních opatření by nemělo narušovat hospodářskou soutěž. Do 30. června 2006 by Komise měla předložit Evropskému parlamentu a Radě závěry studie o nákladech souvisejících s opatřeními přijatými podle této směrnice, v nichž se věnuje zejména způsobu sdílení financování mezi veřejnými orgány, správami přístavů a hospodářskými subjekty.
- (14) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie.
- (15) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.
- (16) Měl by být vymezen postup pro úpravy této směrnice za účelem zohlednění vývoje v mezinárodních nástrojích

a za účelem úprav nebo doplnění prováděcích ustanovení příloh této směrnice s ohledem na zkušenosti, aniž by se rozšiřovala oblast působnosti této směrnice.

- (17) Jelikož cílů této směrnice, totiž vyváženého zavedení vhodných opatření v oblasti politiky námořní dopravy a přístavů, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států a může jich být s ohledem na evropský rozměr této směrnice lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je pro dosažení uvedených cílů nezbytné.
- (18) Jelikož se tato směrnice týká námořních přístavů, neměly by se povinnosti v ní obsažené vztahovat na Českou republiku, Lucembursko, Maďarsko, Rakousko a Slovensko,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

1. Hlavním cílem této směrnice je zavedení opatření Společenství pro zvýšení zabezpečení přístavů vzhledem k hrozbám výskytu případů ohrožení bezpečnosti. Tato směrnice rovněž zajišťuje, že bezpečnostní opatření přijatá při uplatňování nařízení (ES) č. 725/2004 těží ze zvýšeného zabezpečení přístavů.
2. Opatření uvedená v odstavci 1 se skládají ze:
 - a) společných základních pravidel pro opatření v oblasti zabezpečení přístavů;
 - b) mechanismu pro provádění těchto pravidel;
 - c) vhodných mechanismů pro kontrolu dodržování těchto pravidel.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví bezpečnostní opatření, která mají být v přístavech dodržována. Členské státy mohou použít ustanovení této směrnice na oblasti související s přístavy.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Opatření stanovená touto směrnicí se použijí na všechny přístavy na území členského státu, v nichž se nachází jedno nebo více přístavních zařízení, na které se vztahuje schválený bezpečnostní plán přístavních zařízení podle nařízení (ES) č. 725/2004. Tato směrnice se nevztahuje na vojenská zařízení v přístavech.

3. Členské státy vymezi pro každý přístav hranice přístavu pro účely této směrnice, přičemž odpovídajícím způsobem zohlední informace vyplývající z hodnocení zabezpečení přístavu.

4. Jestliže byly členským státem vymezeny hranice přístavního zařízení ve smyslu nařízení (ES) č. 725/2004 tak, že ve skutečnosti zahrnují přístav, mají příslušná ustanovení nařízení (ES) č. 725/2004 přednost před ustanoveními této směrnice.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1. „přístavem“ každá přesně stanovená oblast s pevninskou a mořskou částí, s hranicemi vymezenými členským státem, v němž se přístav nachází, obsahující objekty a zařízení určené k usnadnění operací obchodní námořní dopravy;
2. „součinností mezi lodí a přístavem“ přímé a bezprostřední interakce způsobené jednáním, které vzniká v důsledku pohybu osob, zboží nebo při poskytování přístavních služeb směrem k lodi nebo směrem z lodi;
3. „přístavním zařízením“ místo, kde dochází k součinnosti mezi lodí a přístavem: zahrnuje oblasti jako kotviště, čekací nábřeží a přístupové cesty od moře;
4. „kontaktním místem pro zabezpečení přístavů“ subjekt určený každým členským státem, aby sloužil Komisi a jiným členským státům jako kontaktní místo a usnadňoval a vyhodnocoval provádění opatření pro zabezpečení přístavů stanovených touto směrnicí a informoval o něm;
5. „bezpečnostním orgánem přístavu“ orgán odpovědný za otázky zabezpečení v daném přístavu.

Článek 4

Koordinace s opatřeními přijatými při uplatňování nařízení (ES) č. 725/2004

Členské státy zajistí, aby opatření pro zabezpečení přístavů zavedená touto směrnicí byla úzce koordinována s opatřeními přijatými při uplatňování nařízení (ES) č. 725/2004.

Článek 5

Bezpečnostní orgán přístavu

1. Členské státy určí bezpečnostní orgán přístavu pro každý přístav, na který se vztahuje tato směrnice. Bezpečnostní orgán přístavu lze určit pro více než jeden přístav.
2. Bezpečnostní orgán přístavu odpovídá za přípravu a provádění plánů zabezpečení přístavu, které vycházejí z výsledků hodnocení zabezpečení přístavu.
3. Členské státy mohou bezpečnostním orgánem přístavu určit „orgán příslušný pro bezpečnost námořní dopravy“ podle nařízení (ES) č. 725/2004.

Článek 6

Hodnocení zabezpečení přístavu

1. Členské státy zajistí, že se pro přístavy, na které se vztahuje tato směrnice, provede hodnocení zabezpečení přístavu. Tato hodnocení řádným způsobem zohlední zvláštnosti různých částí přístavu a považuje-li to příslušný orgán členského státu za vhodné, rovněž jeho přilehlých oblastí, pokud tyto oblasti mají vliv na zabezpečení přístavu, a vezmou v úvahu hodnocení pro přístavní zařízení v rámci jejich hranic, provedené podle nařízení (ES) č. 725/2004.
 2. Každé hodnocení zabezpečení přístavu se provede alespoň s přihlédnutím k podrobným požadavkům uvedeným v příloze I.
- Hodnocení zabezpečení přístavu může být provedeno uznanou bezpečnostní organizací podle článku 11.
4. Hodnocení zabezpečení přístavu schvaluje dotyčný členský stát.

Článek 7

Plán zabezpečení přístavu

1. Členské státy zajistí, aby na základě výsledků hodnocení zabezpečení přístavu byly vytvořeny, udržovány a aktualizovány plány zabezpečení přístavu. Plány zabezpečení přístavu odpovídajícím způsobem reagují na zvláštnosti různých částí přístavu a začleňují plány zabezpečení přístavních zařízení v rámci jejich hranic podle nařízení (ES) č. 725/2004.

2. Plány zabezpečení přístavu určí pro každý z rozdílných stupňů zabezpečení podle článku 8:

- a) postupy, které se mají dodržovat;
- b) opatření, které je třeba přijmout;
- c) činnosti, které se mají provést.

3. Každý plán zabezpečení přístavu zohledňuje alespoň podrobné požadavky uvedené v příloze II. Je-li to vhodné, obsahuje plán zabezpečení přístavu v potřebném rozsahu především bezpečnostní opatření, která se týkají cestujících a vozidel připravených k naložení či naložení na námořní plavidla přepravující cestující a vozidla. V případě mezinárodní námořní dopravy dotčené členské státy při hodnocení zabezpečení spolupracují.

4. Plány zabezpečení přístavu mohou být vypracovány uznanou bezpečnostní organizací podle článku 11.

5. Plány zabezpečení přístavu schvaluje před jejich provedením dotčený členský stát.

6. Členské státy zajistí dohled nad prováděním plánů zabezpečení přístavu. Tento dohled je koordinován s ostatními kontrolními činnostmi prováděnými v přístavu.

7. Členské státy musí zajistit provádění odpovídajících cvičení s ohledem na základní požadavky na bezpečnostní výcvik, uvedené v příloze III.

Článek 8

Stupně zabezpečení

1. Členské státy zavedou systém stupňů zabezpečení pro přístavy nebo části přístavů.

2. Stanoví se 3 stupně zabezpečení podle nařízení (ES) č. 725/2004:

- „stupněm zabezpečení 1“ je stupeň, na kterém musí být neustále dodržována příslušná minimální ochranná bezpečnostní opatření;
- „stupněm zabezpečení 2“ je stupeň, na kterém musí být dodržována příslušná dodatečná ochranná bezpečnostní opatření, a to po dobu trvání zvýšeného rizika výskytu bezpečnostní události;
- „stupněm zabezpečení 3“ je stupeň, na kterém musí být dodržována další zvláštní ochranná bezpečnostní opatření, a to po omezenou dobu, kdy je vznik bezpečnostní události pravděpodobný nebo bezprostřední, ačkoli není nutné znát konkrétní cíl.

3. Členské státy určí užívané stupně zabezpečení pro každý přístav nebo část přístavu. V závislosti na výsledku hodnocení zabezpečení přístavu může členský stát stanovit, že pro každý stupeň zabezpečení mají být v různých částech přístavu provedena různá bezpečnostní opatření.

4. Členské státy sdělí příslušné osobě nebo osobám platný stupeň zabezpečení pro každý přístav nebo část přístavu a jakékoli jejich změny.

Článek 9

Bezpečnostní technik přístavu

1. Pro každý přístav schválí dotčený členský stát bezpečnostního technika přístavu. Je-li to možné, má každý přístav svého bezpečnostního technika přístavu, případně může mít společného bezpečnostního technika.

2. Bezpečnostní technici přístavu plní úlohu kontaktního bodu pro otázky zabezpečení přístavu.

3. Pokud bezpečnostní technik přístavu není zároveň bezpečnostním technikem přístavního zařízení podle nařízení (ES) č. 725/2004, musí být mezi nimi zajištěna úzká spolupráce.

Článek 10

Přezkumy

1. Členské státy zajistí případný přezkum hodnocení zabezpečení přístavu a plánů zabezpečení přístavu. Přezkum se provádí alespoň jednou za pět let.

2. Rozsah přezkumu je uveden v článku 6 nebo případně v článku 7.

Článek 11

Uznaná bezpečnostní organizace

Členské státy mohou pro účely této směrnice jmenovat uznané bezpečnostní organizace. Uznané bezpečnostní organizace musí splňovat podmínky stanovené v příloze IV.

Článek 12

Kontaktní místo pro zabezpečení přístavů

Členské státy jmenují pro otázky související se zabezpečením přístavů kontaktní místo. Členské státy mohou pro otázky související se zabezpečením přístavů určit kontaktní místo jmenované podle nařízení (ES) č. 725/2004. Kontaktní místo pro zabezpečení přístavů předá Komisi seznam přístavů, na které se vztahuje tato směrnice, a informuje ji o jakýchkoli změnách v tomto seznamu.

Článek 13

Provádění a kontrola shody

1. Členské státy vytvoří systém zajišťující odpovídající a pravidelný dohled nad plány zabezpečení přístavů a jejich prováděním.

2. Komise ve spolupráci s kontaktními místy uvedenými v článku 12 sleduje provádění této směrnice členskými státy.

3. Toto sledování provádí společně s inspekcemi podle čl. 9 odst. 4 nařízení (ES) č. 725/2004.

Článek 14

Úpravy

Přílohy I až IV mohou být změněny postupem podle čl. 15 odst. 2, aniž by se však rozšířila oblast působnosti této směrnice.

Článek 15

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený nařízením (ES) č. 725/2004.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je jeden měsíc.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 16

Důvěrnost a šíření informací

1. Při uplatňování této směrnice přijímá Komise, v souladu s rozhodnutím 2001/844/ES, ESUO, Euratom ⁽¹⁾, vhodná opatření k ochraně utajených informací, ke kterým má přístup nebo které jí byly sděleny členskými státy.

Členské státy přijmou rovnocenná opatření v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

2. Každá osoba, která vykonává bezpečnostní inspekce nebo zpracovává utajené informace, které se vztahují k této směrnici, musí mít prověrku pro příslušný stupeň utajení od členského státu, jehož je státním příslušníkem.

Článek 17

Sankce

Členské státy zajistí zavedení účinných, přiměřených a odrazujících sankcí za porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice.

(1) Úř. věst. L 317, 3.12.2001, s. 1. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím 2005/94/ES, Euratom (Úř. věst. L 31, 4.2.2005, s. 66).

Článek 18**Provedení**

1. Členské státy přijmou právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do června 2007. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musejí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 19**Hodnotící zpráva**

Do prosince 2008 a každých pět let poté Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě hodnotící zprávu založenou mimo jiné na údajích získaných podle článku 13. V této zprávě Komise analyzuje dodržování této směrnice členskými

státy a účinnosti přijatých opatření. Bude-li to nezbytné, předloží návrhy dodatečných opatření.

Článek 20**Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 21**Určení**

Tato směrnice je určena členskými státním, které mají přístavy uvedené v čl. 2 odst. 2.

Ve Štrasburku dne 26. října 2005.

Za Evropský parlament
předseda

J. BORRELL FONTELLES

Za Radu
předseda/předsedkyně
D. ALEXANDER

PŘÍLOHA I

HODNOCENÍ ZABEZPEČENÍ PŘÍSTAVU

Hodnocení zabezpečení přístavu je základem plánu zabezpečení a jeho provádění. Hodnocení zabezpečení přístavu zahrnuje alespoň:

- identifikaci a vyhodnocení důležitého majetku a infrastruktury, které je třeba chránit,
- identifikaci možných hrozeb majetku a infrastruktury a pravděpodobnost jejich výskytu, za účelem vytvoření a upřednostnění bezpečnostních opatření,
- identifikaci, výběr a upřednostnění protiopatření a procedurálních změn a jejich úrovně účinnosti při snižování zranitelnosti a
- identifikaci slabých článků, včetně lidských faktorů v infrastruktuře, opatřeních a postupech.

Pro tento účel hodnocení alespoň:

- určí všechny oblasti, které jsou významné pro zabezpečení přístavu, a tím také vymezení hranice přístavu. To zahrnuje přístavní zařízení, na něž se již vztahuje nařízení (ES) č. 725/2004, a jejichž hodnocení rizika bude sloužit jako základ,
- určí bezpečnostní otázky, které vyplývají z rozhraní mezi opatřeními pro zabezpečení přístavních zařízení a ostatními opatřeními pro zabezpečení přístavu,
- určí, kteří z pracovníků v přístavu mají být podrobeni ověření spolehlivosti nebo bezpečnostní prověrce z důvodu jejich účasti ve vysoce rizikových oblastech,
- pokud je to užitečné, rozdělí přístav na části podle pravděpodobnosti výskytu bezpečnostních událostí. Oblasti nebudou posuzovány pouze podle jejich profilu coby potenciálních cílů, ale také podle jejich potenciální role průchozího místa v případě napadení přilehlých oblastí,
- určí rizikové varianty, např. ty, které jsou sezónního charakteru,
- určí zvláštní charakteristiky každé podoblasti, jako je lokalita, přístup, dodávky elektrické energie, komunikační systém, vlastnictví, uživatelé a ostatní prvky, které jsou považovány za významné z hlediska zabezpečení,
- určí potenciální scénáře hrozeb pro přístav. Celý přístav nebo zvláštní část jeho infrastruktury, náklad, zavazadla, lidé nebo dopravní zařízení v přístavu mohou být přímým cílem neurčené hrozby,
- určí zvláštní důsledky scénáře hrozeb. Důsledky mohou mít dopad na jednu nebo více podoblastí. Určí jak přímé, tak nepřímé důsledky. Zvláštní pozornost je věnována nebezpečí ztrát na životech,
- určí možnost hromadných následků bezpečnostních událostí,

- určí zranitelnost každé podoblasti,
 - určí všechny organizační aspekty, které jsou významné pro celkové zabezpečení přístavu, včetně rozdělení všech orgánů, které mají vztah k zabezpečení, existujících pravidel a postupů;
 - určí zranitelná místa celkového zabezpečení přístavu, související s organizačními, legislativními a procedurálními aspekty,
 - určí opatření, postupy a činnosti zaměřené na snížení kritických zranitelných míst. Zvláštní pozornost je věnována potřebě a prostředkům kontroly přístupu nebo omezení přístupu do celého přístavu nebo jeho zvláštních částí, včetně identifikace cestujících, zaměstnanců přístavu nebo ostatních dělníků, návštěvníků a posádek lodí, požadavkům na sledování oblasti nebo činností, kontroly nákladu a zavazadel. Opatření, postupy a činnosti musí odpovídat vnímanému riziku, které se může lišit v různých částech přístavu,
 - určí, jak budou posílena opatření, postupy a činnosti v případě zvýšení stupně zabezpečení,
 - určí zvláštní požadavky pro to, jak jednat při vzniku bezpečnostních situací, jako je „podezřelý“ náklad, zavazadlo, lodní zásoby nebo osoby, neznámé balíky, známá nebezpečí (např. bomba). Tyto požadavky analyzují podmínky pro nezbytnost odstranění rizika buď na místě, nebo po jeho přesunutí na bezpečné místo,
 - určí opatření, postupy a činnosti zaměřené na omezení a zmírnění následků,
 - určí úkolové skupiny pro vhodné a správné provádění určených opatření, postupů a činností,
 - věnují případně zvláštní pozornost vztahu k ostatním plánům zabezpečení (např. plánům zabezpečení přístavních zařízení) a ostatním existujícím bezpečnostním opatřením. Pozornost je také věnována vztahu k ostatním plánům odezvy (např. plán odezvy na únik ropy, plán pro výjimečné situace v přístavu, plán zdravotního zásahu, plán pro případ jaderné katastrofy atd.);
 - určí komunikační požadavky pro provádění opatření a postupů,
 - věnují zvláštní pozornost opatřením na ochranu bezpečnostně citlivých informací proti jejich prozrazení,
 - určí požadavky na informovanost u všech zúčastněných osob a případně u veřejnosti.
-

PŘÍLOHA II

PLÁN ZABEZPEČENÍ PŘÍSTAVU

Plán zabezpečení přístavu stanoví bezpečnostní opatření přístavu. Je založen na závěrech hodnocení zabezpečení přístavu. Stanoví jasná opatření. Obsahuje kontrolní mechanismus, který umožňuje, jestliže je to nezbytné, přijetí vhodných nápravných opatření.

Plán zabezpečení přístavu:

- vymezí všechny oblasti důležité pro zabezpečení přístavu. V závislosti na hodnocení zabezpečení přístavu se opatření, postupy a činnosti mohou mezi jednotlivými podoblastmi lišit. Některé podoblasti mohou vyžadovat silnější preventivní opatření než ostatní. Zvláštní pozornost je věnována hranicím mezi podoblastmi, jak jsou určena v hodnocení zabezpečení přístavu,
- zajistí koordinaci mezi bezpečnostními opatřeními pro oblasti s různými bezpečnostními charakteristikami,
- je-li to nezbytné, stanoví různá opatření s ohledem na různé části přístavu, měnící se stupně zabezpečení a zvláštní zpravodajskou činnost,
- určí organizační strukturu podporující zvýšení zabezpečení přístavu.

Plán zabezpečení založený na uvedených všeobecných aspektech rozděluje úkoly a stanoví pracovní plány v těchto oblastech:

- požadavky na přístup. Pro některé oblasti vstoupí požadavky v platnost pouze tehdy, pokud stupeň zabezpečení překročí určité minimální meze. V plánu zabezpečení se plně uvedou všechny požadavky a meze,
- požadavky na kontrolu totožnosti, zavazadel a nákladu. Požadavky se mohou, ale nemusí, vztahovat na podoblasti. Na různé podoblasti se požadavky mohou, ale nemusí, vztahovat v plném rozsahu. Osoby vstupující do nebo pohybující se uvnitř podoblasti mohou být podrobeny kontrole. Plán zabezpečení přístavu přiměřeně reaguje na závěry hodnocení zabezpečení přístavu, což je nástroj, podle kterého se určují požadavky na zabezpečení každé podoblasti a na každém stupni zabezpečení. Jestliže jsou pro účely zabezpečení přístavu vytvořeny průkazy totožnosti, stanoví se jasné postupy pro jejich vydávání, kontrolu užívání a vrácení. Takové postupy zohlední zvláštnosti některých skupin uživatelů přístavu a umožní zvláštní opatření za účelem omezení negativního dopadu požadavků kontroly přístupu. Kategorie přinejmenším zahrnou námořníky, příslušné úředníky, osoby pravidelně pracující v přístavu nebo pravidelně navštěvující přístav, obyvatele žijící v přístavu a osoby příležitostně pracující v přístavu nebo příležitostně navštěvující přístav,
- spolupráce s orgány kontroly nákladu, zavazadel a cestujících. Jestliže je to nutné, plán stanoví vazby na informační a odbavovací systémy těchto orgánů, včetně možných předpříjezdových odbavovacích systémů,
- postupy a opatření pro zacházení s podezřelým nákladem, zavazadly, lodními zásobami nebo osobami, včetně vymezení bezpečné oblasti; rovněž pro ostatní bezpečnostní záležitosti a porušení zabezpečení přístavu,
- požadavky na sledování podoblastí nebo činností uvnitř podoblastí. Potřeby technických řešení a technická řešení samotná se odvozují od hodnocení zabezpečení přístavu,

- značení. Oblasti s případnými požadavky na přístup nebo kontrolu musí být řádně označeny. Požadavky na kontrolu a přístup zohlední všechny významné stávající právní předpisy a zkušenosti. Sledování činností bude řádně označeno, jestliže to vnitrostátní právní předpisy požadují,
 - komunikace a prověřování zabezpečení. Všechny důležité bezpečnostní informace musí být řádně sdělovány v souladu se standardy prověřování zabezpečení, které jsou uvedeny v plánu. S ohledem na citlivost některých informací je komunikace založena na zásadě poskytování informací jen osobám, které je potřebují, ale pokud to je nutné, zahrne nezbytné postupy pro komunikaci s veřejností. Normy prověřování zabezpečení tvoří část plánu a jsou zaměřeny na ochranu bezpečnostně citlivé informace proti neoprávněnému vyzrazení,
 - podávání zpráv o bezpečnostních událostech. Za účelem dosažení rychlé reakce plán zabezpečení přístavu stanoví jasné požadavky na podávání zpráv o všech bezpečnostních událostech bezpečnostnímu technikovi přístavu nebo orgánu pro zabezpečení přístavu,
 - propojení s jinými preventivními plány a činnostmi. Plán konkrétně upravuje propojení s ostatními preventivními a kontrolními činnostmi platnými v přístavu,
 - propojení s jinými plány odezvy nebo zařazení zvláštních opatření, postupů a činností odezvy. Plán podrobně stanoví propojení a koordinaci s ostatními plány odezvy a plány pro výjimečné situace. Jestliže je to nutné, vyřeší se konflikty a nedostatky,
 - požadavky na školení a cvičení,
 - funkční organizace zabezpečení přístavu a její pracovní postupy. Plán zabezpečení přístavu podrobně stanoví organizaci zabezpečení přístavu, rozdělení úkolů a pracovní postupy. Také případně podrobně upravuje koordinaci s bezpečnostními techniky přístavních zařízení a bezpečnostními důstojníky lodí. Určuje úkoly výboru pro zabezpečení přístavu, jestliže tento výbor existuje,
 - postupy pro úpravu a aktualizaci plánu zabezpečení přístavu.
-

PŘÍLOHA III

ZÁKLADNÍ POŽADAVKY NA CVIČENÍ

Nejméně jedenkrát během kalendářního roku a s odstupem nejvýše 18 měsíců se provádějí různá cvičení, která mohou zahrnovat účast bezpečnostních techniků přístavních zařízení, spolu s příslušnými orgány členských států, bezpečnostních techniků společností nebo, je-li to možné, bezpečnostních důstojníků lodí. Požadavek na účast bezpečnostních techniků společností a bezpečnostních důstojníků lodí na společných cvičeních bere v úvahu dopad na zabezpečení a provoz lodí. Tato cvičení zkouší komunikaci, koordinaci, dostupnost zdrojů a odezvu. Tato cvičení mohou být prováděna:

1. v plném rozsahu a v reálném čase;
 2. jako simulace na panelu nebo formou semináře; nebo
 3. v kombinaci s ostatními cvičeními pořádanými jako odezva na mimořádné události nebo ostatními cvičeními státních orgánů v přístavu.
-

PŘÍLOHA IV

PODMÍNKY, KTERÉ MÁ PLNIT UZNANÁ BEZPEČNOSTNÍ ORGANIZACE

Uznaná bezpečnostní organizace musí být schopná prokázat:

1. odborné znalosti v důležitých aspektech zabezpečení přístavu;
2. odpovídající znalosti funkcí přístavu, včetně znalostí plánu a konstrukce přístavu;
3. odpovídající znalosti ostatních důležitých činností z hlediska zabezpečení, které potenciálně ovlivňují zabezpečení přístavu;
4. schopnost posoudit pravděpodobná bezpečnostní rizika přístavu;
5. schopnost udržovat a zlepšovat odborné bezpečnostní znalosti svých pracovníků;
6. schopnost sledovat stálou spolehlivost svých pracovníků;
7. schopnost zachovávat vhodná opatření, která zabraňují neoprávněnému prozrazení bezpečnostně citlivých materiálů nebo přístupu k nim;
8. znalost příslušných vnitrostátních a mezinárodních právních předpisů a požadavků na zabezpečení;
9. znalost běžných bezpečnostních hrozeb a jejich modelů;
10. schopnost rozpoznávat a odhalovat zbraně, nebezpečné látky a zařízení;
11. schopnost rozpoznávat na nediskriminačním základě vlastnosti a vzorce chování osob, které mohou ohrozit bezpečnost přístavu;
12. znalost metod používaných k obcházení bezpečnostních opatření;
13. znalost zabezpečovacích a sledovacích zařízení a systémů, a jejich provozních omezení.

Uznaná bezpečnostní organizace, která zpracovala hodnocení zabezpečení přístavu nebo přezkum takového hodnocení pro přístav, nemůže vytvořit ani přezkoumat plán zabezpečení tohoto přístavu.
